

РЕШЕНИЕ

№ 7395

гр. София, 18.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 04.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева
Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8995** по описа за **2020** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ /КЗП/, чрез процесуалния представител адв. К., срещу решение от 28.07.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 22-ри състав по НАХД № 814/2020 г.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението поради постановяването му в нарушение на закона и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 вр. ал. 2 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Посочва се, че безспорно в настоящия случай е установено, че наказаното дружество е извършило два броя административни нарушения, засягащи правата на потребителите, като районният съд погрешно е приел, че са налице съществени нарушения на процедурата по съставянето на АУАН и издаването на НП. Твърди се, че извършените нарушения са описани както словесно, така и с посочване на правната им квалификация. Тези обстоятелства, според касатора, са напълно достатъчни за нарушителя да разбере кое негово поведение е квалифицирано като административно нарушение и да организира адекватно защитата си. Наведени са аргументи за безспорност на извършване на нарушения по чл. 6, т. 4 и чл. 9, ал. 1 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/ и за

правилност при ангажиране на административнонаказателната отговорност на [фирма]. Счита се, че с нарушените правни норми са защитени съществени права и интереси на потребителите да бъдат информирани относно стоките, които им се предлагат. Иска се решението на СРС да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което наказателното постановление да се потвърди. В условията на евентуалност – прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на ответника при условие, че надвишава по размер минималния законоустановен такъв.

Ответникът – [фирма], редовно призован, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена по съображения, изложени в писмен отговор на касационната жалба. Претендират се направените в хода на производството разноси.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА, но по различни от наведените в нея основания.

С решение от 28.07.2020 г. по НАХД № 814/2020 г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО е ОТМЕНИЛ наказателно постановление /НП/ № К-040695/22.11.2019 г. на директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище [населено място] към главна дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП, с което на [фирма], на основание чл. 83, ал. 1 от ЗАНН и чл. 233, ал. 2 от ЗЗП е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 9, ал. 2 от ЗЗП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Й. А. К., както и писмените доказателства, представени по делото. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че нормата на чл. 28 от ЗАНН не е приложена от административно-наказващия орган, въпреки че всички предпоставки за това са били налице, като пряка последица от това следва, че този орган е издал един административен акт в противоречие със закона касателно маловажността на нарушението. В мотивите на съдебното решение е посочено, че едно от изискванията на чл. 6, т. 4 от ЗЗП е било изпълнено – предварително да се информират потребителите за наличието на стоки с намалени цени, като не било изпълнено другото изискване на разпоредбата – стоките с намалени цени да са отделени от другите стоки, за които няма намаление на цените. Софийски районен съд е приел, че фактът, че търговецът не е извършил други нарушения на ЗЗП, че е изпълнил изискванията за обозначаването на цени, етикирането им, обявяването на съобщението за намалението, обема на това намаление и неговия срок, сочи че правата на потребителите за информираност не са нарушени, а необособяването на самостоятелно място на намалените обувки, при изпълнение на другите изисквания на закона, мотивират извода за маловажност на случая.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция, на основание чл. 220 от АПК, приема за доказани и

установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД и въз основа на тях е възприел следната фактическа обстановка:

На ответника по касационната жалба била извършена проверка в стопанисван от него търговски обект – магазин-бутик „Шанс 13“, находящ се в [населено място], [улица]. Извършена била констатация за това, че на витрината на обекта е поставена информация за частично намаление в периода от 20.08.2019 г. до 20.09.2019 г., като [фирма], в качеството си на търговец, не е изпълнил задължението си по чл. 6, т. 4 от ЗЗП да определи специално обозначени места за намалените стоки, отделени от местата на останалите стоки в търговския обект, и предварително да информира по подходящ начин потребителите, доколкото в търговския обект се предлагат както артикули с намалени цени, така и такива – не в режим на намаление, като намалените не са отделени от останалите. Софийски районен съд е посочил още, че във връзка с горното бил съставен акт за установяване на нарушението /АУАН/, а въз основа на него било издадено обжалваното НП, с което на основание чл. 83, ал. 1 от ЗАНН и чл. 233, ал. 2 от ЗЗП на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл. 9, ал. 2 от ЗЗП.

Касационната инстанция приема, че СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 22-ри състав, е постановил съдебното решение при съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Налице е отменително касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

В случая повдигнатото срещу [фирма] административнонаказателно обвинение според АУАН № К-040695/27.09.2019 г. и издаденото въз основа на него НП № К-040695/22.11.2019 г., което изцяло е било предмет на производството пред първоинстанционният съд, е за две административни нарушения по ЗЗП, а именно: 1. на чл. 6, т. 4 от ЗЗП – задължаващо търговецът да определи специално обозначени места, отделени от местата на останалите стоки в търговския обект, и предварително да информира по подходящ начин потребителите, когато предлага стоки с намалени цени и 2. на чл. 9, ал. 2 от ЗЗП – задължаващо търговецът да излага за продажба само стоки, чийто етикет задължително съдържа информация за производителя и вносителя, ако стоката е от внос, за вида на стоката, нейните съществени характеристики, срока на годност и условията на съхраняването ѝ и, ако е необходимо, указания за употреба. За така посочените нарушения, административнонаказващият орган е наложил съответно и две административни наказания – „имуществена санкция“, както следва: 1. на основание чл. 197 от ЗЗП – в размер на 500 лева за първото нарушение, и 2. на основание чл. 198 от ЗЗП – в размер на 300 лева за второто описано по-горе нарушение. Настоящата касационна инстанция намира, че СРС не е извършил анализ и преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, не е изложил доказателствени, фактически и правни изводи относно релевантните за повдигнатите от административнонаказващия орган две нарушения предмет на административнонаказателното обвинение, обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, както и приложението на закона. Липсва изцяло описание на фактическата обстановка за едно от установените нарушения по чл. 9, ал. 2 от ЗЗП, а правните мотиви /които са съвсем лаконични/ са изцяло насочени само към нарушението по чл. 6, т. 4 от ЗЗП. Налице е и противоречие между мотиви /обсъждащи нарушението по чл. 6, т. 4 от ЗЗП/ и диспозитив на съдебното решение /насочено само към отмяна на наказателното постановление, с което е наложена имуществена санкция за нарушение по чл. 9, ал. 2 от ЗЗП/. Не става ясна волята на

първоинстанционния съд, който е описал и обсъдил само едно от нарушенията по обжалваното наказателно постановление, а е отменил последното, в частта на необсъденото от него друго нарушение, при условие че пред съда е било обжалвано цялото наказателно постановление и за двете нарушения. Липсата на описана релевантна фактическа обстановка, както и на адекватни правни изводи в обжалвания съдебен акт и за двете нарушения препятства касационната проверка по приложението на закона.

Член 220 от АПК установява забрана за касационната инстанция да извършва фактически установявания. Касационната инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения и следва да проверява единствено правораздавателната дейност на районния съд. При липса на фактически установявания в обжалвания съдебен акт за едно от нарушенията и при наличието на описаното по-горе несъответствие между мотиви и диспозитив на съдебното решение се препятства касационната проверка по приложението на закона и затова актът на районния съд следва да бъде отменен и делото да бъде върнато на друг състав от същия съд за ново разглеждане при съобразяване на повдигнатото административнонаказателно обвинение по двете нарушения на чл. 6, т. 4 от ЗЗП и чл. 9, ал. 2 от ЗЗП според описаната в АУАН № К-040695/27.09.2019 г. и НП № К-040695/22.11.2019 г. фактическа обстановка.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ от 28.07.2020 г. на СРС, НО, 22-ри състав е НЕПРАВИЛНО и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде ОТМЕНЕНО. На основание чл. 222, ал. 2 от АПК делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, при съблюдаване на посочените по-горе обстоятелства.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, IV Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 28.07.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 22-ри състав по НАХД № 814/2020 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

